

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/2017
09.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Алемпијевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Константина Ранкова, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 212/16 од 04.10.2016. године, у седници већа одржаној 09.02.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Константина Ранкова, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 212/16 од 04.10.2016. године, тако што Врховни касациони суд:

-окривљеног ББ, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Што је:

1) У Старој Пазови првоокривљени АА и другоокривљени ББ током месеца јуна и јула 2007. године, при чему су били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење и знали да је исто забрањено, претходно ступивши у међусобни контакт преко огласа објављеног у листу „ВВ“ и то тако што је првоокривљени АА дао оглас број ... од 30.05.2007. године са текстом „Регистарција возила за Црну Гору, плаћање по завршетку“, те оставио број мобилног телефона ..., на који број мобилног телефона га је контактирао другоокривљени ББ који је дана 01.08.2007. године, након што се више пута састао са првоокривљеним АА у више места на територији Републике Србије, те пошто му је првоокривљени то предложио обећавајући му зараду по сваком регистрованом возилу по 40-50 еура, такође дао

оглас у новинама у листу „ВВ“ број ... са текстом „Вршим регистрацију и пререгистрацију путничких возила за Црну Гору“, те оставио број мобилног телефона ... за контакт, дана 06.08.2007. године, након што је другоокривљеног ББ телефонским путем контактирао ГГ из ... и у телефонском разговору му предочио да поседује ПМВ марке „...“ тип „...“ плаве металик боје које је уредно регистровано у Црној Гори на име компаније „ДД“ из ... и да је регистрација за ово возило истекла дана 06.12.2016. године, другоокривљени ББ му је рекао да се може извршити регуларна регистрација овог возила у Републици Црној Гори, те се дана 07.08.2007. године другоокривљени ББ са својим возилом марке „...“ тип „...“, регистарски број ... црногорских националних ознака довезао до куће ГГ у ..., у улици ..., те по постигнутом споразуму око цене услуге, регистрације и рокова, испоруке докумената преузео од њега оригинална документа и то саобраћајну дозволу, полису осигурања и три пуномоћја за управљање овим возилом, те потом ова оригинална документа однео првоокривљеном АА који је неколико дана након тога од НН лица набавио ради употребе лажне јавне исправе и то саобраћајну дозволу Републике Црне Горе, издату на име БЂ из ..., регистарске ознаке ..., полису осигурања „ЕЕ“... ср.бр.121144, као и нова пуномоћја за управљање описаним моторним возилом која гласе на име ГГ и његове деце ЖЖ и ЗЗ, која су наводно оверена у Основном суду у Подгорици под Ов.бр.7124/2007, 7125/2007, 7126/2007, иако нису, јер се ради о фалсификованој саобраћајној дозволи која се од оригиналног обрасца разликује у погледу квалитета папира, боје обрасца који је различит од боје оригинала, у нијанси шаре воденог жига, која се види кроз пропуштenu светлост, која је имитирана-имитиране су уцртавањем заштитне нити за разлику од оригинала, где су уграђени у папир, под УВ светлом не флуоресцирају заштитне нити и нумерација, као код оригинала и у погледу квалитета штампе који је лошији, него код оригиналног обрасца, те ове фалсификоване јавне исправе предао другоокривљеном ББ на железничкој станици у Београду, да би потом другоокривљени ББ који је предметна фалсификована документа набавио од првоокривљеног АА ради употребе, предао ГГ који му је за то предао износ од 390 еура;

2) Дана 16.08.2007. године, а и раније на територији СО Стара Пазова, и шире, приликом управљања ПМВ марке „...“ тип „...“ регистарског броја ..., националних ознака Републике Црне Горе, првоокривљени АА и другоокривљени ББ способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење и знали да је исто забрањено, користећи ово возило за вожњу, другоокривљени ББ употребио као праву лажну јавну исправу саобраћајну дозволу, серијског броја ..., која је наводно издата дана 18.04.2006. године од стране ЦБ Подгорица, на име ИИ из ... за возило марке „...“ тип „...“, иако није, јер се ради о фалсификованој саобраћајној дозволи која се од оригиналног обрасца разликује у погледу квалитета папира, боје обрасца који је различит од боје оригинала, у нијанси шаре воденог жига, која се види кроз пропуштenu светлост, која је имитирана-имитиране су уцртавањем заштитне нити за разлику од оригинала, где су уграђени у папир, под УВ светлом не флуоресцирају заштитне нити и нумерација, као код оригинала и у погледу квалитета штампе који је лошији, него код оригиналног обрасца, коју лажну јавну исправу – саобраћајну дозволу је набавио ради употребе преко првоокривљеног АА у току месеца јула 2007. године, плативши му за ову услугу износ од 2.050 еура, исту набавивши ради прилагођавања са фалсификованим ФИН бројем

шасије овог возила, обзиром да је на његовом возилу део ФИН броја шасије накнадно обрађен и механичким путем уклоњен и то тако што су два броја „О“ која се налазе на месту на броју 13 и 16 оригиналног ФИН броја ... преиначена – прекуцана НН алатом у бројеве „9“, те је фалсификован број шасије прилагођен фалсификованој саобраћајној дозволи у броју ...;

3) У месецу јулу 2007. године на железничкој станици у Београду првоокривљени АА и другоокривљени ББ, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење и знали да је исто забрањено, другоокривљени ББ је од првоокривљеног АА набавио ради употребе лажну јавну исправу и то саобраћајну дозволу серијског броја ... за возило регистарског броја ... коме је за ту услугу набављања лажних јавних исправа платио 900 еура, а која саобраћајна дозвола је наводно издата дана 12.04.2006. године од стране ЦБ Подгорица на име ЈЈ из ..., Република ..., за возило марке „...“ тип „...“ тамноплаве боје иако није, јер се ради о фалсификованој саобраћајној дозволи која се од оригиналног обрасца разликује у погледу квалитета папира, боје обрасца који је различит од боје оригинала, у нијанси шаре воденог жига, која се види кроз пропуштену светлост, која је имитирана – имитиране су учртавањем заштитне нити, за разлику од оригинала, где су уграђени у папир, под УВ светлом не флуоресцирају заштитне нити и нумерација, као код оригинала и у погледу квалитета штампе који је лошији, него код оригиналног обрасца, а коју јавну лажну исправу је првоокривљени АА набавио ради употребе од НН лица;

4) Неутврђеног дана, месеца 2007. године у Елемиру првоокривљени АА и другоокривљени ББ, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење и знали да је исто забрањено, пошто је другоокривљени ББ ступио у контакт са својим суграђанином ЈЈ из ... који је имао ПМВ марке „...“ тип „...“ и хтео исто да региструје у Републици Црној Гори за износ од 2.100 еура, првоокривљени АА преко НН лица набавио ради употребе лажне јавне исправе за напред наведено возило и то саобраћајну дозволу серијског броја ..., регистарске ознаке као да је иста издата од стране ЦБ Подгорица, за ПМВ „...“ на име ЉЉ, иако није, јер образац напред наведене саобраћајне дозволе није оригинал и од њега се разликује у квалитету материјала, квалитету штампе и у погледу fine ребрасте шаре, одсуству пуне линије којом треба да буду оивичена слова и цифре серијског броја и у погледу заштитне нити која не флуоресцирају под УВ светлом, као и регистарске ознаке ..., јер напред наведено ПМВ није регистровано на територији Републике Црне Горе, нити су те регистарске ознаке издате од стране ПЈ Подгорица, да би потом другоокривљени ББ који је предметна фалсификована документа набавио од првоокривљеног АА ради употребе, предао ЈЈ;

5) Неутврђеног дана почетком августа месеца 2007. године на исти начин и у истој намери, првоокривљени АА и другогокривљени ББ, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење и знали да је исто забрањено, пошто је другоокривљени ББ ступио у контакт са ММ из ..., који је хтео да ПМВ марке „...“ тип „...“ региструје у Црној Гори и другоокривљеном дао податке о возилу и фотокопију своје личне карте, које је другоокривљени предао првоокривљеном АА, како би за напред

наведено возило ММ, набавили ради употребе преко НН лица, фалсификоване јавне исправе и то саобраћајну дозволу серијског броја ..., као да је иста издата од стране ОБ Котор за ПМВ „...“ на име ММ из ..., иако није, јер се ради о фалсификованој саобраћајној дозволи која се од оригинала разликује у квалитету материјала, квалитету штампе, одсуству пуне линије којом треба да су оивичена слова и цифре серијског броја у погледу заштитних нити које не флуоресцирају под УВ светлости, као и регистарске таблице регистарске ознаке ...,

-чиме је извршио продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ,

па му Врховни касациони суд на основу одредби члана 4, 42, 45, 54, 64, 65. и 66. КЗ, и з р и ч е

УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што му утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 5 (пет) година од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

У случају опозивања условне осуде, окривљеном ББ, у утврђену казну затвора, на основу члана 63. КЗ има се урачунати време за које је лишен слободе од 16.08.2007. године до 17.08.2007. године.

У преосталом делу правноснажна пресуда остаје неизмењена, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Константина Ранкова у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Алемпијевића се у целости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења по једног продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело је суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време за које је лишен слободе од 24.08.2007. године до 25.08.2007. године, док је окривљеном ББ изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 5 (пет) година од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело, и одредио да се у случају опозивања условне осуде, окривљеном ББ, у утврђену казну има урачунати време за које је лишен слободе од 16.08.2007. до 17.08.2007. године. Пресудом су окривљени обавезани да на име трошкова кривичног поступка уплате наведеном суду износ, о чијој висини ће суд донети накнадно решење у року од 15 дана од правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом је на основу члана 87. КЗ изречена и мера безбедности одузимања предмета, ближе одређених у изреци побијане првостепене пресуде на страни 7.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 212/16 од 04.10.2016. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног АА, жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Константина Ранкова и жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Алемпијевић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Константин Ранков, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези са ставом 2. и 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи или укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Алемпијевића и браниоца окривљеног ББ адвоката Константина Ранкова, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је након оцене навода у изнетим захтевима, нашао:

Основано бранилац окривљеног ББ, адвокат Константин Ранков, у захтеву за заштиту законитости истиче да су и првостепена и другостепена пресуда у односу на овог окривљеног донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, тј. да је у односу на радње описане под тачком 4) изреке првостепене пресуде, већ правноснажно пресуђено у прекршајном поступку.

Наиме, према стању у списима предмета, решењем Министарства финансија – Управе царина – Царинарнице Зрењанин 10-П-262/2007 од 05.05.2008. године, ББ оглашен је одговорним што је од почетка јула 2007. године па до 10.08.2007. године, био у поседу царинске робе и то: ПМВ марке „...“ тип „...“, број шасије ..., број мотора ... стране производње, а са неоригиналном саобраћајном дозволом, а могао је знати да је предмет прекршаја из члана 334./1/1 ЦЗ-а, чиме је учинио прекршај из члана 332. став 2. и 3. у вези члана 334./1/1ЦЗ-а, због чега је кажњен новчаном казном у износу од 32.000,00 динара. Пресудом Вишег прекршајног суда у Београду, Одељење у Новом Саду III-303 Прж. бр.23977/10 од 28.09.2010. године, одбијена је жалба кажњеног ББ, као неоснована, а решење Министарства финансија, Управа царине – Царинарница Зрењанин број 10П262/2007 од 27.10.2009. године, је потврђено.

Правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године, окривљени ББ, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, којим су између осталих, обухваћене и радње описане под тачком 4. изреке наведене пресуде, а наиме да је окривљени ББ, неутврђеног дана јула месеца 2007. године на подручју Републике Србије, ПМВ марке „...“ са фалсификованом саобраћајном дозволом и регистарским ознакама, користио за своје потребе у саобраћају, а затим возило дао својој ћерки НН.

Полазећи од наведеног, према налажењу Врховног касационог суда, чињенични опис прекршаја дат у правноснажном решењу Министарства финансија – Управа царина – Царинарнице Зрењанин 10-П-262/2007 од 05.05.2008. године и чињенични опис радњи из тачке 4. изреке побијане првостепене пресуде, које улазе у састав продуженог кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени ББ оглашен кривим побијаном пресудом, односи се на истог окривљеног и исти животни догађај и у битном истим чињеницама у погледу времена и места дешавања, као и у битном истим радњама окривљеног, које се односе на коришћење фалсификоване саобраћајне дозволе за своје потребе у саобраћају.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења лица за кривично дело за које је правноснажном одлуком ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају битно истоветан чињенични опис прекршаја окривљеног ББ, наведен у правноснажном решењу Министарства финансија – Управа царине – Царинарница Зрењанин 10-П-2562/2007 од 05.05.2008. године, и кривичноправне радње описане под тачком 4. у изреци правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К 2752/10 од 13.05.2016. године, које улазе у састав продуженог кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је окривљени ББ оглашен кривим у кривичном поступку, то су нижестепени судови били дужни да из чињеничног описа осуђујуће пресуде за наведено продужено кривично дело, изоставе радње описане под тачком 4. изреке, само у односу на овог окривљеног, јер се ради о пресуђеној ствари и да у образложењу пресуде наведу разлоге о томе.

Како нижестепени судови то нису учинили, већ је правноснажном пресудом окривљени ББ оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, којим су обухваћене и радње описане под тачком 4) изреке пресуде, то је правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно повреда начела „ne bis in idem“ прописаног чланом 4. ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ.

Како против истог учиниоца за исто кривично дело не могу постојати две правноснажне пресуде у правном поретку, то је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ у односу на повреду

закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и отклонио наведену повреду закона, преиначењем правноснажних пресуда, тако што је окривљеног ББ огласио кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ изостављајући из изреке пресуде радње овог окривљеног које су описане под тачком 4) изреке побијане правноснажне пресуде, налазећи да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Имајући у виду напред изнету одлуку овог суда у односу на окривљеног ББ у делу и на начин како је то напред наведено, Врховни касациони суд је одлучујући о кривичноправној санкцији, применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 64, 65. и 66. КЗ окривљеном изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1(једне) године и 5(пет) месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени ББ, у року од 5 (пет) година од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Такође, у случају опозивања условне осуде, овај суд је одредио да се окривљеном ББ, у утврђену казну затвора, на основу члана 63. КЗ, има урачунати време за које је био лишен слободе по решењу о задржавању МУП РС, ПУ Сремска Митровица, ПС Стара Пазова Ку 330/07 од 16.08.2007. године, па до 17.08.2007. године, када му је решењем наведеног органа Ку 330/07 од 17.08.2007. године, задржавање укинато.

При одмеравању казне, Врховни касациони суд је узео у обзир тежину извршеног кривичног дела, при чему је имао у виду све околности из члана 54. КЗ као правилно утврђене у редовном поступку, а наиме да је окривљени породичан човек, отац двоје деце, затим протек времена од извршеног кривичног дела, да до сада није осуђиван, као олакшавајуће околности, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било.

По оцени Врховног касационог суда, овако изречена условна осуда окривљеном ББ, сразмерна је степену његове кривице и нужна да изрази друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољна за остварење у члану 64. став 2. КЗ, прописане сврхе изрицања условне осуде.

Поред наведеног, бранилац окривљеног ББ, у захтеву истиче и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводећи да је првостепени суд приликом доношења одлуке о изрицању мере безбедности пропустио да пре самог одлучивања утврди чињенично стање, као и да позове лица од којих су наведеном мером безбедности премети одузети, те да наведена лица нису позивана у смислу члана 539. ЗКП, нити да је поступљено сходно члану 541. став 4. ЗКП.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног ББ, иако формално истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, по налажењу Врховног касационог суда, заправо указује на то да су нижестепени судови погрешно изrekli одлуку о мери безбедности, тј. указује на повреду члана 441. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости истиче и то да су нижестепене пресуде донете противно одредби члана 419. став 1. и став 2. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног ББ у захтеву указује и да је суд приликом доношења побијане првостепене одлуке, одбио доказне предлоге одбране, а да о томе није у образложењу пресуде дао никакве разлоге, којим наводима се по налажењу Врховног касационог суда, захтевом указује да је побијана првостепена пресуда, донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим наведеног, бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости износи и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да из изведених доказа произилази да окривљени ББ, нема никакве везе са кривичним делом за које је правноснажно осуђен.

Изнетим наводима по оцени Врховног касационог суда, бранилац окривљеног ББ, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана члана 441. став 2. ЗКП, члана 419. став 1. и став 2. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ББ у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Алемпијевић је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона, при чему у захтеву не наводи ни једну од таксативно набројаних повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП за коју сматра да је учињена доношењем побијаних пресуда, нити се из садржине образложења захтева може закључити на коју повреду закона бранилац указује, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног АА, нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио у делу у коме је усвојио захтев браниоца окривљеног ББ, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног ББ одбацио као недозвољен, и на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног АА одбацио у целисти, јер нема прописан садржај.

Записничар - саветник
Марина Радосављевић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић